

10 Δεκεμβρίου 2011

Ο Σταυρός στην αθωότητα και στην ενοχή .(Του Πρωτοπρ. Δημητρίου Στανιλοάε, Καθηγητή της Θεολ. Σχολής Βουκουρεστίου)

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Κάνεις από μας δεν μπορεί να τοποθετήσει τον εαυτό του στη θέση του Χριστού που είναι μια κατάσταση ολοκληρωτικής καθαρότητας, έχοντας τη μοναδική ικανότητα του «αίρειν τον σταυρόν» χωρίς οποιανδήποτε προσωπική αμαρτία.

Μόνον ο Χριστός γνώρισε την κατάσταση αυτή, μόνον σ' Αυτόν είναι ο σταυρός πραγματικά «δύναμις Θεού», όπως αναφέρει ο Απόστολος Παύλος (Α' Κορ. Α' 18). Μόνον σ' Αυτόν ο σταυρός έχει τη δύναμη να ξεριζώνει το κακό από τις ρίζες του. Σε μας, η καθαρότητα είναι πάντοτε αναμεμιγμένη με την ακαθαρσία, η αθωότητα με την ενοχή, κι ο σταυρός έρχεται σε μας κατά κύριο λόγο από τα λάθη μας, λόγω των αμαρτιών μας και της παρουσίας της ακαθαρσίας μέσα στην καθαρότητα που μας δίνει ο Θεός. Έρχεται επίσης σε μας διά της ευθύνης με την οποία πολεμούμε χάριν των πλησίων μας, ώστε να τους φέρουμε κι αυτούς σε πιο αληθινές πεποιθήσεις. Και υποφέρουμε κατά τον αγώνα για τη δική μας αύξηση στην τελειότητα, ενώ ο Χριστός υπόφερε αποκλειστικά για τους άλλους, για την τελειότητα και τη σωτηρία τους.

Ο σταυρός που μετέφερε ο Χριστός «εν πλήρει καθαρότητι και αθωότητι» είναι άδικος και δεν μπορεί να έχει τον τελευταίο λόγο.

(δηλαδή το άδικο δεν επικρατεί με τον σταυρικό του θάνατο, αλλά η ανάσταση που ακολουθεί αποκαθιστά τα πράγματα στη σωστή τους θέση). Ο σταυρός τον οποίο εμείς σηκώνουμε λόγω της αμαρτωλότητάς μας είναι δίκαιος, και είναι ακόμα περισσότερο δίκαιος όσο πιο μεγάλη είναι η αμαρτωλότητά μας. Ο σταυρός μας μπορεί να ελαφρύνει διά της δυνάμεως του σταυρού του Χριστού, ο οποίος τον μετέφερε όντας τελείως καθαρός και αθώος. Και είναι ο Χριστός εκείνος που θα μας σηκώσει, αν δεν παραμείνουμε ριζωμένοι στην κακία μας. [περισσότερα...](#)